Avrupa Türkiyeli Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu Yayın Organı

İşçi Gazetesi

Yıl. 2 Sayı. 23 26. Ekim. 1974 Masrafı 75 Pf.

Çocuk Paralarımız için YÜRÜYORUZ

BÜTÜN YABANCI İŞÇİLER GİBİ TÜRKİYELİ İŞÇİLERDE YENİ ÇOCUK PARASI KANUNU - NU YÜRÜYÜŞLERLE PROTESTO EDİYORLAR. FEDERASYONUMUZDA 26 EKİMDE SA - AT 15.00 de DÜSSELDORF HAUPTBAHNHOF'TAN BAŞLAYAN BİR YÜRÜYÜŞ DÜZENLEDİ

Türkiye'den gelen heyet Bonn da çocuk paraları konusundaki anlaşmayı nihayet imzaladı. 21 ekimden beri süren görüşmeler hakkında, yetkili heyetin başkanı geldiği gün "Türk işçilerini daha az mağdur etmeye çalışacağız demişti. Yani, mağdur olacağımızı heyet başkanı daha peşin peşin kabul ediyordu. Zaten bu konuda bugüne kadar Avrupadaki işçilerimizden yana bir davranışı olmayan hükümetin yapabileceği fazla bir şey yoktu.

Birincisi :Almanlar, İspanyol Portekiz, Yunan ve Yugoslav hükümetleri ile istediği biçim de anlaşmalar imzaladı. Bu yüzden de Türkler için ayrı bir anlaşma yapmaya yanaşmayacakları belliydi.

İkincisi: Kıbrıs savaşında bozuk bir mali durum ile çıkan hükümetimiz, dış ülkelerden yardım beklemektedir. Şüphesiz bu ülkelerin başında da Almanya gelecektir. Almanların istedikleri gibi anlaşmayı imzalayan İspanyol ve Yugoslav hükümetlerine kredi musluklarını açtığını da hatırlarsak bu konu da açıklığa kavuşur.

Üçüncüsü : Ve de en önemlisi Almanların bize şantaj yapmalarıdar. Hem de açık açık 30 Nisan 1964 tarihinde imzalanan Sosyal Güvenlik anlaşması taraflarca her sene yeniden imzalanarak uzatılmaktadır. İşte Almanlar şimdi de bizleri bu anlaşmayı imzalamayacaklarını söyliyerek tehdit ettiler. Aksi takdirde her türlü sosyal haklarımız (Emeklilik, hastalık, işsizlik sigortaları gibi) askıda kalacaktı.

Neticede bir anlaşma daha bizlerin aleyhine imzalandı. Görüşmelerin uzaması ise sadece bir gösteri idi.

Devam: 6. sayfada

Bunalımın Nedeni

"... bütün dünyada etkisi görülen ve hükümetleri tedbir üstüne tedbir almaya zorlayan ekonomik ortamın doğurduğu hayat pahalılığı. enflasyon ve işsizlik sorunlarının milletimize yüklemekte olduğu ağır şartların karşılanmasını gerektiren acil tedbirlerde buluşmak...."

Bu sözler son hükümet bunalımı ile ilgili olarak konuşan Cumhurbaşkanına ait.

Daha açık ifade edilecek olursa şöyle diyor Cumhurbaşkanı: Bütün dünya ekonomik bir krizin eşiğinde. Neden ? Büyük kapitalist devletler ürettikleri malı satacak pazar kavgasında. Çünkü kapitalizmi yaratan pazar için üretimdir. Tedbir üstüne tedbir almaya zorlanan hükümetler hangileri? Parababalarının hükümetleri. Oysa görüyoruz, sosyalist dünyanın böyle bir meselesi yok. Bu bunalımın " doğurduğu hayat pahalılığı, enflasyon ve işsizlik sorunları" neden halkımıza, hatta diğer kapitalist ülkelerden daha da ağır şartlar yüklesin? Biz söyliyelim Çünkü Türkiye kapitalist dünyanın bir parçasıdır. Hem de o dünya içinde alabildiğine sömürülen geri bir parça.

Sayın Cumhurbaşkanı bu "ağır" meselelere ve siyasi bunalıma çare bulmak üzere siyasi partileri "buluşmaya" çağırdı. Oysa, bütün bu bunalımların gerçek sebebi olan hakim sınıfların düzeninin irili ufaklı sözcüleri değil mi? bu partiler ? Kaç 'zamandır kurtulabiliyorlar mı bunalımlardan? Daha dün 3 aylık bunalımdan sonra kurulan Hükümet bugün istifa etti. Bunalımların sebebi olanlar bunalımları çözemezler.

CHP, halkımızın ekonomik ve sosyal hoşnutsuzluğunun, oylara yansımasıyla hükümet

Devamı 3. sayfada

GELSENKİRCHENDE İŞÇİ GECESİ

TDF ve Gelsenkirchen Türk İşçi derneği, 2 Kasım'da Gelsenkirchen, Hans-Sachs-Haus da büyük bir İşçi Gecesi düzenlemiştir. Gecede zengin bir folklor programı, aşıklar Piyes ve Filim (Ağıt veya Umut) yer almaktadır. Ayrıca gece başlamadan önce "Resimlerle Türkiye" adı altında birde fotoğraf sergisi yer almaktadır.

Gece, Alman ve diğer yabancılara açık olup, giriş 6.- DM tır. TDF İşçi Geceleri Komitesi'nin açıklamasına göre şimdilik Kasım ayı içinde Düsseldorf, Karlsruhe ve Regensburg şehirlerinde de İşçi Geceleri yapılacaktır. Daha önce bu gecelere Aşık İhsanide davet edilmiş ancak, kendisine pasaport verilmeyince, Programda değişiklik yapılmıştır.

İŞSİZLİK ARTACAK

Geçtiğimiz ay Almanya'da işsizlerin sayısı 557.000'i bulmuştur. 1973'ün aynı ayında bu sayı 219.000 idi. Bu sene işsizler sayısında 338.000 artış olmuştur. diğer bir konuda artan işsizler sayısında yabancıların miktarı artmıştır. Geçen sene 16 bin olan yabancı işsiz sayısı bu sene 66 bini bulmuştur. Bunlara birde 73'den bu yana memleketlerine dönen 105 bin yabancı işçide eklenirse, devam eden ekonomik krizin yabancılar üzerindeki etkisi daha açık görülmektedir. Ayrıca geçtiğimiz dönemde 70 bine yakın kaçak işçinin de Almanya'yı terkettiği söylenmektedir. Bunlara rağmen işsizliğin 700.000'e ulaşacağı bildirilmektedir. Gene geçtiğimiz ay Almanya'da 265.300 işçiye

Devamı: 6. sayfada

ÇALIŞMA İZNİ VERİLMEDİ

İ.G.-R.Döğer

MÜNSTER- Münster'de yabancı emekçileri yıldırma taktiğinin yeni bir örneği daha ortaya çıktı. "Münster Arbeitsamtı bir işçimizin çalışma iznini uzatmadı".

Münster Türkiyeli İşçi ve Öğrenciler Derneği Hukuk Servisine müracaat eden bir işçi arkadaşımız, "Kendisi iş yeri bulmasına rağmen, Arbeitsamtın hiçbir sebep göstermeden çalışma izni vermediğini bildirmiştir. Bu olay çevrede kısa zamanda duyulmuş ve tüm işçilerimizin tepkisiyle karşılaşmıştır. Dernek Hukuk Servisi, bu durum ile ilgili gerekli girişimleri yapmıştır. Ayrıca uzatılmama gerekçelerinin öğrenilmesine çalışılmaktadır.

İşçi Toplantıları Yapıldı

İ.G. - M.Bayraktutar

REGENSBURG : Şehrimizde Yeni Çocuk Paraları kanununa karşı, 6 Ekim 1974 günü 50 kadar işçi arkadaşın katıldığı, bir işçi toplantısı yapıldı. Regensburg Türkiyeli İşçiler Derneğinin düzenlediği toplantıya TDF'den arkadaşlar da katıldılar ve kanun hakkında açıklamalar, verilen mücadele açıklandı. Konu daha sonra örgütlenme ve dernek üzerine döndü. Tartışmalar sonucunda 20 Ekim'de ikinci bir toplantı yapılması kararlaştırıldı.

20 Ekim'de yapılan toplantıya 60 kadar işçi arkadaş katıldı. Regensburg'daki işçilerin dernek etrafında örgütlenmesi, Derneğin güçlendirilmesi, lokal bulunması 16 Kasım'da Regensburg Üniversite Mensa'sında yapılacak Büyük İşçi Gecesinin hazırlanması gibi konular tartışıldı. Çözümleyici kararlar alındı.

Bu iki toplantıda Derneğimiz 15 üye kazandı. Daha önce hemen bütün üyelerin hanım işçilerimizden olmasına karşılık, yeni üyelerimizin hemen hepsi erkek işçiydi. Toplantıların havası, Regensburg'da oturan işçi arkadaşların örgütlenmeye, birliğe olan ihtiyacını gösterdi.

Şimdi her hafta sonu Rilke str. 17'de toplantılara devam edilecek. Dernek Folklor Ekibimiz, Regensburg İşçi gecesine hazırlanacak.

İŞVİÇREDEKİ YABANCI İŞÇİLER KALIYOR

İsviçre'de "Milli Hareket" adlı bir parti uzun süreden beri ülkedeki yabancı işçilerin atılması için bir kampanya yürütmektedir. Bu İsviçre'deki 25 bin Türkiyeli işçiyi de yakından ilgilendiriyor. Bu konu 197? yılında da ortaya atılmış ve yapılan halk oylaması sonucunda İsviçre halkının %45i yabancı işçiler aleyhine oy kullanmıştır. Bu sefer yeniden bir halk oylamasına gidildi. Oylama sonucunda halkın % 66'sı tasarı aleyhinde oy kullandı ve böylece yabancı işçilerin atılması reddedildi. Buna rağmen bu kampanya bir yerde yabancı işçiler, aleyhine kampanyayı açan "Milli Hareket"çiler adı altındaki aşırı sağcılar başarılı oldular. Çünkü İsviçre bundan sonra ihtiyacı olduğu halde dışarıdan işçi almamaya karar verdi. ayrıca yabancı işçileri devamlı bir huzursuzluk kapladı. 1976'da da yeni bir halk oylamasına baş vurulacak.

İsviçre'de aşırı sağcı "Milli Hareketçiler" ülkemezdeki "Milli Hareketçileri" hatırlara getiriyor. Bu adlarla milliyetçilik maskesiyle ortaya çıkanların amaçları hep aynı işte.. Kendilerini milliyetçi olarak tanıtıp bizleri kandırarak, aramıza nifak sokmak bizi bölüp parçalamak, komando adı verdikleri gruplar kurarak üzerimize baskı yapmaktır.

Tabiki bunların yaptıkları parababalarından başkasına yaramayacağına göre, dünyanın her yerinde olduğu gibi İsviçre ve Türkiye'de de nerelerden beslendikleri belli.

Patron köpeği "Milli Hareketçileri" böyle tanıyıp bilelim.

şamar

12 Mart'ın ünlü hakimlerinden Em. Tuğg. A. Elverdi AP'ye girdi. Giriş töreninde Demirel "El verdi memlekete çok değerli hizmetler yapmıştır. Bundan sonra da hizmetlerine AP saflarında devam edecektir." dedi.

Bildiğimiz A. Elverdi kendi kararıyla asılan üç gencin infazında, sallanan cesetlerin karşısında zevkle sigarasını tüttürüyordu...

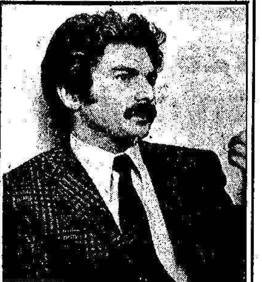
İşte AP'nin memlekete "hizmet"ten anladığı !..

TDF Basın Toplantısı Yaptı

18 Ekim 1974'de Federasyonumuzun Essen'deki Merkezinde bir basın toplantısı düzenlenerek, Türkiyeli İşçilerin sorunları, Yeni Çocuk Parası Kanunu Vergilerin arttırılması ve TDF hakkında geniş açıklamalar yapıldı.

Toplantıya Alman Televizyon, Radyo ve Gazetecilerinin yanında Tercüman Gazetesi Muhabiri de katıldı. Özellikle Çocuk Paraları hakkındaki açıklamalar, ilgi uyandırdı ve sorularla konu geniş olarak ortaya konuldu. Alman Hükümetinin, yeni Çocuk Parası miktarının kabul edilmemesi karşısında, "bütün sosyal anlaşmaları feshederim" yollu şantajını, İşçilerimizin tepki ile karşıladıkları, bu haksızlıklara, ayırımcılığa karşı mücadele edileceği, bu amaçla 26 Ekim'de Düsseldorf'ta bir yürüyüş düzenlendiği basına açıklandı.

Oldukça başarılı geçen toplantı sonucunda, Radyo ve Televizyon ekipleri çeşitli röportajlar yaptılar. Basın Toplantısı sonuçları Alman Televizyon, Radyo ve Gazetelerinde yer aldı. Böylece sorunlarımızın Alman Halkına duyurulmasında bir adım atılmış oldu.

TDF Başkanı Ertan Abalı Basın Toplantısında.

TDF 2. TEMSİLCİLER KURULU TOPLANDI

MAİNZ TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİ FEDERASYONUMUZA KATILDI

Temsilciler Kurulu ikinci toplantısı 12-13 Ekim tarihlerinde, Essen'de " genişletilmiş" olarak yapıldı. Toplantıya, Federasyon temsilcilikleri ve İşçi Gazetesi temsilcileri de katıldılar.

2 gün süren toplantıda, geçen dönemde Federasyon ve dernekler olarak başarabildiklerimizden çok yapılamayanlar, eksiklikler, hatalar üzerinde duruldu, çözüm yolları tartışıldı.

Temsilciler Kurulu, Kapitalist Dünyanın ve Türkiyenin içinde bulunduğu ekonomik kriz, siyasi alandaki sonuçları ve bu durumun yurt dışındaki işçilerimiz ve örgütümüz bakımından önemli olan yanlarını değerlendirdi. Önümüzdeki dönemin oldukça "sert" mücadeleli geçeceği, buna göre Federasyon ve Derneklerin, daha yoğun bir çaba göstermesi istendi.

Regensburg temsilcileri toplantıyı izliyorlar

Başlıca Konular, Merkez-Dernekler arasındaki ilişkilerin yetersizliği, örgütlenme sorunları ve yeni öneriler. Eğitim Çalışmaları ve İşçi Gazetesi oldu.

İşçi Gazetesinin yaygınlaştırılması, yeni temsilcilikler kurulması kararlaştırıldı. 2. Temsilciler Kurulu Toplantısı ile birlikte "Abone Kampanyası açıldı.

Bölge raporları arasında TDF Fransa Temsilciliği N. GEMRİK arkadaşımızın uzun açıklamalarının ayrı bir yeri oldu. Temsilciler Kurulu tarafından büyük bir ilgi ile izlenen konuşmasında Temsilci arkadaşımız, Fransa'nın ekonomik ve siyasi durumunu, Fransız İşçi Sınıfının durumunu, İşçi sınıfı örgütlerini, yabancı işçilerin durumunu, Türkiyeli İşçilerin durumunu yapılan çalışmaları anlattı.

2. Temsilciler Kurulu'nun bir diğer önemli kararı da Mainz Türkiyeli İşçiler Derneğinin TDF üyeliğine kabulu oldu. Temsilciler Kurulu, Merkez Yönetim Kurulu'nun tavsiye kararından sonra, toplantıda hazır bulunan Mainz derneği temsilcisi arkadaştan yapılan çalışmaları dinledi. Yeni kurulmuş olmasına rağmen, Mainz Derneğinin örnek başarılı çalışmaları memnunlukla karşılandı. Ve sonuçta Mainz Türkiyeli İşçiler Derneği oybirliği ile Federasyonumuza kabul edildi. Bu şekilde, Almanya içinde TDF' ye bağlı derneklerin sayısı 20' ye ulaştı.

Federasyon Merkez Yönetim Kurulu toplantı sırasında

2. Temsilciler Kurulu şunu tekrar ortaya koydu. Şimdi Yurt dışındaki işçilerimizi örgütlemek, sınıf bilinciyle donatmak, bütün ülkelerden işçilerle birliğini dayanışmasını sağlayabilmek ve TDF'yi dağıtma, parçalama heveslerini kursaklarda bırakmak için çok daha fazla, çok daha sabırlı ve titiz çalışmak zorundayız. Mücadelemiz elbette, kahırlı ve zordur. Çünkü "Babil kulesinde oturup gevezelik etmeyi" devrimcilik saymıyoruz. Çünkü yığınlar içinde " suda balık " gibi olma çabasındayız. Ve biliyoruz ki güçlüklerimiz zayıflıklarımız geçicidir, onların üstesinden gelebileceğimiz tek yer kitlelerin içidir.

* * *

Siemens ve Kadın İşçilerimiz

(İG. - M. Bayraktutar)

REGENSBURG-

Derneğimiz, yeni çocuk Parası kanunu karşısındaki çalışmaları yanında, şehrimizdeki Siemens firmasında çalışan kadın işçilerimizin sorunları ile de ilgilenmektedir. İşçilerin son derece ağır çalışma şartları içinde çalıştırıldığı Siemens firmasında, yabancı işçilere, bilhassa kadın işçilere özel baskılar uygulanmaktadır. İşte size bir örnek :

Hamile bir bayan işçimiz çalışırken doğum sancıları başlıyor. Kardeşimiz derhal fabrika doktoruna çıkıp durumu izah ediyor. Fakat doktor muayene etmeden "Daha doğumuna bir ay var, çalışabilirsin" diyor ve tekrar işbaşı yapmasını istiyor. Ağır sancılar içindeki kardeşimiz, bir de Meister ' lerden izin istiyor. Ancak onlarda önemsemeyip izin vermiyorlar. Bir iki saat içinde arkadaşımızın durumu daha da ağırlaşıyor. Bu defa arkadaşlarının yardımıyla tekrar Doktora çıkarılıyor. Ve son anda hastahaneye kaldırılan işçimiz, dayanılmaz ağrılar, sancılar içinde doğumunu yapıyor. Bir bakıma ölümden son anda kurtuluyor Olay kısaca böyle. Almanya' da hamile bir işçinin doğumdan önce 2 aylık kanuni izin hakkı vardır. Arkadaşımız bunu belki bilmez, Firma doktoru pek iyi bilir. Bilirde neden vermez bu hakkı ?

Bu sorunun cevabı, bizim buralara katar, katar neden getirildiğimizin de cevabıdır. Alman patronları ve onların uşaklarının nazarında biz insan değil, "sadece işgücü" olduk. Ve biz, sendikalarımızda, derneklerimizde birleşip mücadele edinceye kadar, bize bu gözle bakmaya devam edeceklerdir.

Kıbrıs Forumu

ESSEN: TDF ve FATTEB (F. Almanya Türk Teknik Elemanlar Birliği) Kıbrıs konusunda bir Forum düzenlenmesini kararlaştırmışlardır. İki örgüt temsilcilerinden oluşan Forum Komitesi hazırlık çalışmalarını sürdürmektedir. Forumda Kıbrıs'ın tarihi, yakın geçmişi son olaylar ve sorunun çözüm yolları tartışılacaktır. Herkese açık olacak olan Forum (17 Kasım Pazar Saat 14.00 Frankfurt Deutsch - Herrn Ufer 12, Haus der Jugend) salonunda yapılacaktır.

Kültürel Çalışmalar

İ.G. - R. Döğer

MÜNSTER- Münster Türkiyeli İşçi ve Öğrenciler Derneğinde. müzik çalışmaları yeniden düzenlenmiş ve bir Müzik Kolu kurulmuştur. Bu kolun başkanlığına müzisyen arkadaşımız İlhan SARAÇ getirilmiştir. Kendisiyle konuştuğumuz müzisyen İ. Saraç : " Münster ve çevresinde bir çok istidatlı arkadaşımız bu çalışmaların başlamasını bekliyorlardı. Kısa zamanda aramıza birçok sanatçı arkadaşın katılmasını umuyorum. Başarılı olmak için elimizden geleni yapacağız dedi.

* * *

DANIŞMANIN KÖŞESİ

İMZALAR

Bu sayımızdaki yazımızda yine bizi önemli derecede ilgilendiren bir konudan söz edeceğiz.

Muharrem elinde çıkış kağıdı, şaşkın bir vaziyette danışmaya geldi. Durumu öğrendiğimde, kendisine onbeş gün evvel avansını alırken bir kağıt uzatmışlar ve avansını aldığına dair buraya bir imza at demişler. Tabii Muharrem de parayı aldım diye atmış imzasını. Ertesi gün kendisine çıkışı bildirilmiş. Muharrem itiraz etmiş, çıkarıp göstermişler imzaladığı kağıdı. Kağıtta, Muharrem 200.- DM. aldığını ve bu parayı çıkışına karşılık tazminat olarak kabul ettiğini ve böylece başka hiç bir alacağı olmadığını imzasıyla beyan etmiş. Tabii ki bütün bu yazılı olan beyanlar Almanca. Muharrem'de anlamadığı için imzalamış.

Hemen açtık kara kaplı defteri:

Ve şu kararı beraberce okuduk. "Düsseldorf Eyalet İş Mahkemesinin 4.4.1974 tarihli kararına göre, bütün Almanca olarak yazılmış tazminat makbuzları veya beyannameleri geçerli olmuyor. Bundan böyle bu tür yazılar yabancı işçinin kendi ana lisanında yazılacaktır." Bu karara dayanaraktan. Muharrem açtığı davayı kazandı ve halen eski işinde çalışmakta.

Bundan böyle, yukarıda verdiğimiz mahkeme kararından da anlaşılacağı üzere çalıştığımız fabrikalar, firmalar bize imzalatacakları bu tip vesikalara muhakkak bir adette kendi dilimizden bir nusha eklemek zorundalar. Fakat biz haklarımızı aramazsak bize yine oyunlar oynamaya çalışacakları da açık.

İşte böyle. Bu gibi olaylar kimbilir nicemizin başına geliyor ve çoğumuz bize karşı yapılan bu haksızlıklara sesimizi dahi çıkartmıyor, çıkartamıyoruz. Başına böyle bir olay gelen işçimize tavsiyemiz, hemen sendikasına, bölgesindeki Türk Danış memuruna veya kendi haklarını koruyacak derneğine başvurması olacaktır. Böylece sendikalar yoluyla İş Mahkemesinde dava açılması sağlanır ve arkadaşımızın haksızlığa uğraması önlenebilir.

Bu tip olaylarla karşılaşan arkadaşlarımız yukarıdaki şekilde hareket ederlerse, Muharrem arkadaşın örneği gibi haklarını alabilirler ve ancak bu şekilde hepimizin başına dert olan dolandırıcıların canlarına ot tıkayabilir, patronlara daha fazla para kaptırmaktan kurtulur, imza tehditlerine paydo ha fazla para kaptırmaktan kurtulur, imza tehditlerine paydos deriz.....

Dostça selamlarımızla.......

a. salıncaklı

GÜÇBİRLİĞİ TOPLANTISI

İ.G. - ESSEN

Türkiye'de son zamanlarda yoğunlaşan anti-demokratik gidişe karşı sürekli bir güçbirliği oluşturulması amacıyla, TDF Almanya'daki üst örgütleri 20 Ekim Pazar günü, hazırlık toplantısına çeğırmıştır. ATTF (Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu) FATTEB (Federal Almanya Türk Teknik Elemanlar Birliği) ve ATÖB'e (Avrupa Türk Öğretmenler Birliği) yapılan daveti FATTEB kabul etmiş ve toplantıya katılmıştır.

ATTF, Avrupa Af Komitesi oldugunu ve mücadelesini bu komite içinde yürüttüğünü bildirmiş ve toplantıya katılmamıştır. ATÖB'de katılacağını bildirdiği halde, toplantıya gelememiştir. İki örgüt arasında yapılan toplantı sonucunda - Güçbirliğine davetin daha detaylı olarak tekrarlanması ve Federasyonlara üye olmayan derneklere de davet yapılması kararlaştırılmıştır.

Türkiye İşçi Sınıfı

REFERANDUM İSTİYOR

1960'lardan sonraki işçi olaylarına baktığımızda, bunların çoğunun serbestçe sendika seçme özgürlüğü nedeniyle olduğunu görürüz. hatırlarsak 1968'de Kavel işçileri sarı Çelik-İş yerine DİSK'e bağlı Maden-İş'e üye olabilmek için direnişlerini başlatmışlardır. Bunu Emayetaş. Derby. Türk Demir Döküm ve diğer yüzlerce iş yerindeki direnmeler izledi ve 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişine gelindi.

Devrin iktidarı sadece sarı Türk-İş'e hayat hakkı tanıyan ve diğer bütün sendikaları kapatmaya yeltenen. 274-275 sayılı kanunlardaki değişikliği yapınca kıyamet koptu. Yüzbinin üzerinde işçi İstanbul'da yürüdü ve hertürlü polis. asker, sıkıyönetim baskılarına karşı. çıkarılan bu kanunları geçersiz bıraktı.

O günden bu güne Türkiye İşçi sınıfının gündemindedir Referandum.

NEDEN REFERANDUM

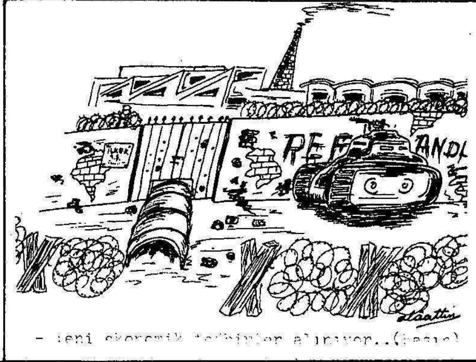
Kapitalistler. işçi sınıfı içersinden satın aldıkları birkaç işçi düşmanı ajana kurdurdukları sarı sendikalar yoluyla, işçilerin ücret ve iş koşulları mücadelelerini kırdırmaya çalışırlar. Gerçekleri kısa bir zamanda gören işçiler ise devrimci sendikalarda örgütlenmeye başlarlar. Neticede o iş yerinde bir iki hatta bir çok sendika türer. Toplu sözleşme çalışmalarına sıra gelince. patron kendi kurdurduğu sarı sendika ile oturmak ister masaya. işçiler ise çoklukturlar ve kendi öz sendikalarını dayatırlar patrona. Neticede yetki uyuşmazlığından dava Bölge Çalışma Müdürlüğüne intikal eder. Orada ise patronlaron satın aldıkları bir kaç müdür vasıtası ile sarı sendikanın asılsız olarak doldurduğu üye fişleri hesaba katılır ve toplu sözleşme yetkisi sarı sendikalara çıkar. İşte bundan sonra başlar esas mücadele. En son örneklerinide İskenderun Demir Çelik ve Ülker işçileri verdiler bu mücadelenin.

İŞÇİLERİN İSTEĞİ

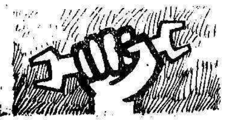
Türkiye'deki işçilerimiz artık bağlı oldukları sendikayı referandum ile. özcesi açık açık oy kullanarak serbestçe seçmek istemektedirler. Bu işçi sınıfımızın kazandığı en temel demokratik haklarından biri olacaktır.

Bu mücadeleyi Türkiye işçi sınıfı önümüzdeki dönemde başarıya ulaştırmak azmindedir. Geçtiğimiz hafta. aralarında TSİP (Türkiye Sosyalist İşçi Partisi) ninde bulunduğu 10 sendika ve meslek kuruluşu, referandum için ortak eyleme girişmiş ve bir kampanya başlatmışlardır. Ancak tüm devrimci kuruluşlarında katılması ile bu kampanya genişliyecek ve hedeflerine ulaşabilecektir. Böylece işçilerimiz kendi ekonomik çıkarlarını koruyan kendi öz sendikaları içersinde mücadele ederek birlişmiş olacaklardır. Bundan sonra ise. devrimci sendikalar içersinde örgütlenen işçi sınıfına. sınıf bilincinin götürülmesi hızlanacak ve siyasi mücadelenin gelişmesi sağlanacaktır.

Bizler de. Türkiye deki işçi kardeşlerimizin bu haklı mücadelelerinin bütün işçi kurtuluşları için acil görev olduğunu savunur ve yiğit işçi sınıfımızla beraber olduğumuzu duyururuz.

– Yeni ekonomik tedbirler alınıyor..(basın)

Bunalımın Nedeni

Baştarafı 1. sayfada

oldu. Ama. CHP vaadlerini tutmadı. Sermaye sınıfları ile halk arasında, giderek parababalarına yaklaşır biçimde sürekli bocaladı. Şimdi, Kıbrıs'ı sermaye yaparak erken seçim istiyor.

Buna karşılık. patronların en büyük partisi AP' nin başkanı Demirel ' in . hükümet kurma görevi kendisine verilir verilmez ilk sözü "Solun karşısında. komünizmle mücadeleyi amaçlayan hükümet için "çalışacağını" söylemek oldu. Bu sözlere verilecek yığınla cevap varken. Ecevit de " Komünizmi önlemenin en iyi yolu demokratik sol' dur" yani "biziz" diyerek AP ile yarışa çıktı.

Şimdi hükümet kurma çabaları sürüp gidiyor.

Bu siyasi bunalımın kökü neredir? Hep bir avuç parababasının menfaatine işleyen bugünkü düzenin çelişkilerinde, yani kapitalizmin çelişkilerindedir. Ve bu düzen ayakta kaldıkça. bunalımların da ardı arkası kesilmeyecektir. Daha bir kaç yıl önceki aynı tipten bir bunalıma ülkemizin bir işçi sınıfı savaşçısı şöyle diyordu " Türkiye, dün yarı-sömürge idi. bugün yeni sömürge metodlarıyla Batı Tekelinde. Sermaye birikimini yalnız yeryüzünün en yoksul halkı olan Türkiye İşçi-Köylü-Esnaf-Aydın'ları nın sırtından çarık çıkararak yapabiliyor. Bunalımın temel nedeni budur. başka öne sürülecek bütün nedenler kopuk kuruntulardan öteye geçemez"

Bütün mesele bu. Parababalarının en büyük korkusu. ülkemizin yönetiminin işçi sınıfımızın , emekçi yığınlarımızın yaratıcı ellerine geçmesidir. İşte bu korkulu rüya ile ağızlarını açar açmaz " Komünizme karşı tedbir " lafları geveliyorlar.

Ülkemizin gerçek kurtuluşu ancak işçi sınıfımızın çalışan köylülerin , yani halkımızın kendisinin kuracağı hükümetle mümkündür. ".......İşçi Ali, hergün yüzlerce, binlerce işçi arkadaşı ile örgütlenip bilinçlenerek , herşeyi bileğinin hakkıyla almayı ve dünyayı da , çalışanların alınyazısını da değiştirmeyi öğrenir."

Neden Sıkıyönetim

Kıbrıs olaylarının başlaması ile konan sıkıyönetim tekrar uzatıldı. Gerçi uzatma gerekçesi olarak son meclis görüşmelerinde herhangi birşey gösterilmedi ama bu sırada meydana gelen olaylar sıkıyönetimin neden uzatıldığını çok açık göstermektedir.

Geçtiğimiz günlerde, korkunç şekilde yükselen hayat pahallılığı karşısında. ücretlerini biraz olsun yükseltmek istemek için grev kararı alan Deniz Ulaş-İş'e bağlı işçiler karşılarında sıkıyönetim duvarını buldular. Gene Ankara'da Ziraat Bankası personelinin grevine, sıkıyönetim izin vermedi. Öte yanda İstanbul ' da kendi istedikleri sendikaya üye olabilmek için direnişe geçen Ülker Bisküvi Fabrikası işçilerinin üzerine polis tanklarla saldırdı. Birçok işçi yaralandı, tutuklandı ve işten atıldı. İstanbul Kadıköy semtinin. Merdivenköy mahallesine polis zırhlı araçlar ve gaz bombalarıyla saldırarak bütün gecekonduları yıktırdı. O yaşayacak yerlerini kaybetmemek için direnen işçilerden 13 ü tutuklandı İstanbul da yayınlanan "Kıvılcım" gazetesi sorumlularına 44'er yıl hapis cezası verildi. Diğer yanda doğu halkına yıllardır uygulanan terör ve zulüm yoğunlaştı. Silvan, Şırnak, Silopi, Çukurca ve civarında jandarmanın. abluka tedbirleri aldığı bildiriliyor.

Bu haberlerin hemen hepsini yurtdışında yayınlanan parababası gazetelerinde okumanın imkanı yok. bu gazetelere göre "Sıkıyönetimin"varlığı ile yokluğu belli değil. Sırf tedbir olsun diye ilan edildi, yoksa 12 Marttan sonraki sıkıyönetimle katiyen benzemiyor.

Ama yukarıdaki olaylara bakınca ne görüyoruz? Yutturulmak istenen "demokrasi ve özgürlük" dolması, işçilerin boğazında kalmıyormu? Öte yanda parababaları, patronlar bu sıkıyönetimden ne kadar memnunlar. Grevler kırılıyor. İstedikleri işçiyi atıyorlar. Fiyatları yükseltiyorlar.

İşte böyle herşeyin bir sebebi olduğu gibi. sıkıyönetiminde bir sebebi var. Yurdumuz da işçiler, halk bunu hergün daha iyi görüyor, yaşıyor, sınıyor. Kendi örgütlerimiz etrafında birlik olup, kitle halinde "Yeter" diyinceye kadar, dahada yaşayıp sınıyacağız.

Yurtta İşçi Hareketleri

Yurttaki sınıf kardeşlerimizin hak alma mücadelesi her geçen gün genişleyip yaygınlaşarak devam ediyor. Bu anda 10.000 işçi grevde. Bazı fabrikalarda direniş altıncı ayını doldurdu. Grevdeki onbin işçiden başka daha 80.000 işçi greve hazırlanıyor. Bu işyerlerinde patronlar işçilerin toplu sözleşme şartlarını kabul etmemiş durumda. Öte yandan işçi sınıfının kararlı direnişi karşısında patronlar sarı sendika gangsterleri ile elele, mücadeleyi baskı, terör olmazsa hile ile durdurma çabasında. Sıkıyönetim dipçiği, polis copu onlardan yana. Birçok grev sıkıyönetimce yasaklandı. Bir çok direniş polis copu ile kırılmaya çalışılıyor. Kısaca patronlar yalnız ve tek tek değil, sınıf halinde davranıyorlar. Siyasi iktidar ellerinde olduğundan, baskı aracı olan devleti kullanıyorlar işçi sınıfına karşı. Sonunda karakollara götürülüp tartaklanan, yaralanıp hastanelerde komaya giren, hapislere atılanlar bizler oluyoruz. Ama bütün bu zulgıt ve kanlı teröre rağmen mücadelemiz durmuyor. Daha bir kararlı, daha bir bilinçli ve kenetlenmiş sürüyor ve sürecek.

Ülker Bisküvi Fabrikasında başlayan direniş. Hatay pamuk ırgatları, İzmir Belediye işçileri ve nihayet Gıslaved lastikteki arkadaşlarımızın bilinçli grevi ile devam ediyor. Gücümüz örgütlü olduğumuz, yenilmezliğimiz kendi sınıf bilincimizle davrandığımız sürece artacak.

İSTANBUL: Topkapıdaki Ülker Bisküvi fabrikasının 3500 işçisi bu sene gene aynı sebepten birçok defalar grev yapmışlardır. Patron sendikası Tek Gıda-İş'ten topluca çıkan Ülker işçileri DİSK üyesi Gıda İş'e geçtiler. Ama patron toplu sözleşmeyi sarı sendika ile yaptı. Sendika seçme özgürlüğüne yapılan baskıları protesto etmek amacıyla toptan işi bırakan işçiler direnişe geçtiler. "Sarı Sendika defol! ", "Sendikamız Gıda -İş Konfederasyonumuz DİSK'tir" dövizleriyle başlayan greve karşı patron sıkı yönetimi ve toplum polisini çağırdı. Polis bu amaçla Amerika'dan ithal edilen Panzerlerle kapıyı kırarak fabrikaya girdi. Çoğunluğu kadın olan işçiler coplar.

Devamı 6. sayfada

İşçiler Komandoları Kovaladı

Geçenlerde Seydişehir Özgür Alüminyum İşçileri Sendikasının Genel Kurulu yapıldı. Genel Kurula ilerici işçileri sindirmek için Ankara ' dan MHP' li 150 komando özel olarak getirilmişti. Bu komandolar önce şehir içinde daha sonra da kongre salonunda karışıklıklar çıkartmaya çabaladı ve devrimci işçilere göz dağı vermek için gövde gösterilerine giriştiler. Fakat bilinçli işçilerin kırılmaz duvarına çarpan komandolar baltalarını yanlış taşa vurduklarını geçte olsa anladılar ve tası tarağı toplayıp geldiklerı gibi dönmek zorunda kaldılar.

Seydişehir işçileri, bu mücadelelerinin semeresini de, yapılan seçimde sendika kadrolarına devrimci adayların büyük bir çoğunlukla seçilmesiyle aldılar

Kitap Düşmanlığı

Ülkemizde kitap yasaklamaları 12 Mart faşizminden sonra yoğunlaşarak devam ediyor. Son iki ay içinde toplattırılan kitap sayısı 12. Bu sayıyı şeriatçı MSP'nin " müstehcen" diye toplattırdıkları dahil değil. Bu son yasaklamalar düşünceyi suç saymayacaklarını söyleyerek iktidara gelen CHP nin hükümet ettiği dönemde oluyor. Kimin kimden yana olduğu zaten lafta değil işte belli olur derler.

Özellikle Türkiye'de her dönemde kitap yasaklanmıştır. Siyasi iktidarı elinde tutanlar her dönemde kitap düşmanlığı yapa gelmiştir. 12 Mart'tan sonra "balyozlu faşizm"döneminde yüzlerce kitap yasaklanmış, bu kitapları bulundu ranlar kovuşturmaya uğramış işkenceden geçmişlerdi. Toplanan bu kitaplar koca Selimi ye kışlasına sığmayınca kamyonlarla taşınıp yakıldı.

İŞÇİLER • KÜLTÜR . SANAT . EDEBİYAT VE İŞÇİLER • KÜLTÜR . SANAT .

« Sinema Üzerine (1) »

İçimizde en az haftada bir defa olsun sinemaya gitmeyenimiz varmıdır? Hemen hemen yok gibidir.

Sinema geniş halk yığınlarına ulaşması bakımından anlatım gücünün etkinliğiyle, çağımızın en önemli sanatıdır. Ve günümüzde geri bıraktırılmış ülkelerde sanatların en gözdesidir.

Sinemanın anlatım gücü, kişinin bilincini, yaşamını, günlük davranışlarını geniş ölçüde etkiliyen bir sanat olmasından ileri gelir. Sinemanın henüz 75 yıllık bir geçmişi var. Bu kısa geçmişe rağmen en geniş izleyici kitlesine sahip olmasıyla, öteki sanat kollarının hepsinden daha fazla değer kazanmaktadır.

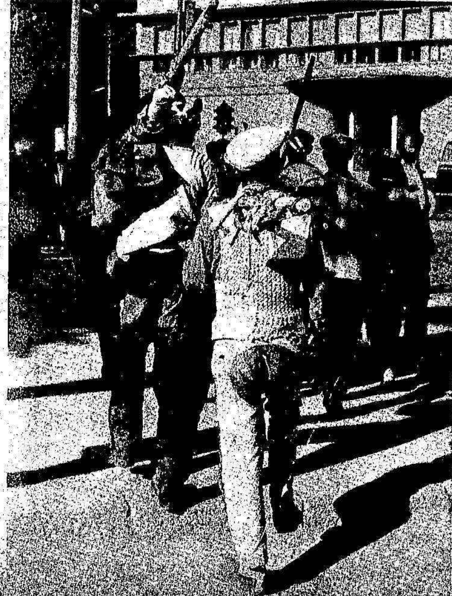
Sinemanın geniş izleyici kitlesine sahip olmasının iki ana sebebi vardır. Birincisi; Göze ve kulağa hitab etmesi, hayatı bütün hareketliliği ve canlılığıyla vermesi. Göze hitap etmesi sebebi ile izleyicinin meselа okuma-yazma bilmesine lüzum kalmaması ve kolayca çoğaltılabilir olması. İkincisi; Halk kitleleri için az bir masrafla izlenebilen sanat olması.

Ama hiç şüphesiz sinemanın en büyük ayrılığı, yapılmasının büyük bir maddi güce dayanması yüzünden endüstri niteliği gösteren tek sanat dalı oluşudur. Bu yaygınlığa erişmesinde [illegible] minin sonucu olarak onun yapım ve dağıtımının bir ticaret metaı gibi planlanmasıdır.

Sinemanın günümüzdeki çeşitli ülkelerdeki durumuna, Türk sinemasının dünya sineması içindeki yerine, daha önemlisi biz seyircilerin üzerindeki büyük etkisine ve sinemanın gerçek görevine geçmeden önce tarihine bir göz atmak faydalı olacaktır.

O. ÖZÜGÜL

RESİMDEKİ KENT

Düşleme bu kenti memom
Bu kent komşunun yalanından gayri birşey değil
Tüm insanları insanlığını yitirmiş
Yidikleri aş umuttan gayri birşey değil.
Bir tuhaftır bu kentin geceleri memom
Görsen ilk akşamdan doludur meyhaneleri
kimi derdinden, kimi zevkinden,
kimiside yanındaki sarışının gözlerine içer.

Gelme diyom sana memo
Seni de allak bullak eder bu sarışınlar
Senin canın da kırmızı şarap çeker.
Düşleme bu kenti memom
Senin resimlerde gördüklerinden daha büyüktür fabrikaları
Tüm emekçileri, fabrika bacalarında yiten umutlarla
Bekledikleri aybaşından gayri birşey değil.
Önce Zeynoların, bebelerin düşleriyle başlanır işe
tebessümlü,
ve birazdan eller makinada gözler saatte
Kalpler buruk buruktur hayvancasına taşınılmaktan
Bir ezgidir kaplar benlikleri iliklere dek
Şimdi unutulmuştur çoktan zeynolar kundaktaki bebeler
Gözler parlar, yumruklar sıkılır
Ve tüm hissettiklerin seni boğarak
Kalplerde yeni bir rejim tomurcuklanır.

Düşleme bu kenti memom
Sen güt yine hasan ağanın davarlarını
Kat önüne düş yollara seher vakti
Bırak nasır bağlasın ellerin, ayakların çatlak çatlak
Senin güzelliğin köylülüğünde
Senin aşın, kavalının sesinden gayri birşeyde değil.
Düşleme bu kenti memom
Çıkar aklından
Bu kent resimlerde gördüğün kent değil.

Güngör BÜKER
München

köy kahvesi

15

Rıza biraz evvel sorduğu soruyu tekrarladı :

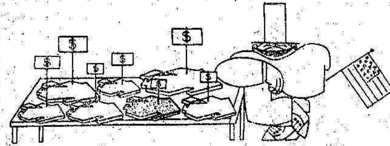
- İbraam, sana az önce bir soru sormuştum cevabını vermedin ya ?

Hatırlayamadı İbram :

- Ne sorusu ?

- Saydığın o eşkiyaların başı kim demiştim ?.

- Bunların elebaşıları Hasan aganın dediği " esas gavurlar". Hani Hasan aga : "biz Yunan gavurunu kovalarken yanlışlık edip esas gavurları içerde bırakmışız " demişti ya. bu soyguuncuların elebaşıları işte bu esas gavurlar. Ama bunlar şimdi sadece Türk gavuru değil, icabında Alman, icabında İngiliz ve icabında da Amerikan gavurlar. Yani bütün gavurlarla işbirliği yaparak bizi sömürüyorlar. Çünkü. Türkün Türkiyesi olurda, gavurda, gavurun Türkiyesi, Almanyası, İngilteresi ve Amerikası olamaz. Onlar bütün Kapitalist ülkelerde birlik içinde çalışırlarsa, geri kalmış fakir halkları hep birlikte sömürürler.

Kahveci Rıza :

- Anlayamadığım bir taraf var gene, dedi. Şu bizim gavurlar, ne diye alemin gavuruyla birlik olurlar ki ? Kendileri soyup ceplerini doldursalar ya.

- Olmaz öyle şey, dedi İbram. Bizim gavurlar, bizi alemin gavuruna sömürtmezseler alemin gavurlarıda bizim gavurlara kendi insanlarını sömürtemez.

- Allah Allah, ödünçleme mi yapıyor lan bu boklar.

- Öyle birşey, işin içinde bir iş daha var: Alemin gavuru gelip seni direk olarak soymaz da, senin gavurunu aracı yapar. Yani, alemin gavuru bizim gavurun arkasına gizlenir ve biz baktığımızda alemin gavurunu, yani yabancı sömürücü göremeyiz de, gözümüze ilk ilişen bizim gavurlar olur.

Dobracı Hasan :

- Doğru dedi, eskiden gavurlar öndeydi ve biz onları rahatça görebiliyorduk. Şimdiyse düşman öyle kabak gibi öne gelmiyor da, gizli gizli arkadan savaşıyor. Biz de bunları göremediğimizden "ulan hala neden fakiriz, neden bitürlü ilerliyemiyoruz" diye düşünüp duruyoruz.

Rıza :

- Bir havan topu olacak, dedi, mermiyi bizim gavurların üstünden aşırtıp, bizim gavurların arkasına tam siper yapmış olan gavurların tepesine güüm diye indireceksin.

Hakkı :

- Boşversene sen. dedi. Alacaksın bir makinalı tüfek, fakir, fukaranın aşkına deyi p. çekeceksin tetiği ve bizim gavurlar dahil, bütün gavurları yani bütün sömürücüleri yığacaksın üstüste.

Musa :

- Seyir istiyorsanız, önce bizimkileri temizleyip bizimkilerin arkasına gizlenmiş olanları heykel gibi bırakmak gerek, dedi. Önlerindeki siperler yıkılınca ortada heykel gibi kalacaklar'vekorkudan başlayacaklar tepinmeye.

Dobracı Hasan :

- Bizi soyanların ve soyduranların kökü bizim gavurlar olduğuna göre, bu kökleri bu topraklardan sökmek ve yakmak lazım. Kökleri söküp bir kenara atmayacaksın. Biz böyle yaptık da, kenarlara attığmız bütün kökler yeniden yeşerdiler. Yakmalı, yakmalı bu kökleri. Bu kökleri söküp attık mı köksüz ağaç bokunan yeşerecek değil ya. Ya kuruyup gidecek, ya da kütüt diye yıkılacak.

- Evet, dedi İbram. Bu kökleri söküp, ağacın kurumasını ve yıkılmasını beklemeden, kökleri ağaçla beraber yakmak lazım.

- İyi ama dadi Rıza, kök dediğin bir iki tane değil ki. Herifler döllenmiş, başka gavurlarla tanışarak çoğalmış, ve her tarafımızı kökler sarmış. Bu kökleri, bu dağlardan, bu ovalardan, bu köy ve şehirlerden nasıl temizler ki ? Hem de ufakda değiller, iri iri kökler.

İbram'ın gözleri sevinç ve mutluluktan ışıldıyordu

- Birlikte çalışarak, dedi, gelecekteki mutlu günleri gözlerinin önünden geçirirken. " Sömürücülere ve yurdumuzu parça parça zapletmiş olan Emperyalistlere karşı, Özgürlük ve Tam Bağımsızlık uğruna birlikte çalışırsak temizleriz, bu pis kökleri. "Bütün köylüler ve bütün işçiler tekvücut olarak birleşip, bu sömürücülere karşı savaşırsak köklerin en ufak damarlarını bile söker çıkarırız topraklarımızdan. " Bir amaç uğruna, bir örgüt altında birleşip bilinçli olarak yayılırsak dağlara ovalara, köylere ve şehirlere karşımızda değil pis köklü ağaçlar, bizi tutsak eden demir kaleler bile yıkılır.

"Ama birlik olmalı. Ve birlik beraberlik içinde savaşmalı. Öleceksek, açlıktan ve fukaralıktan öleceğimize, güzel yurdumuzun Tam Bağımsızlığı uğruna ölünmeli "

Devrim ateşiyle alevlenmiş olan İbram artık durmuyordu. Konuşuyor, konuşuyor her konuşmasının sonunu gerektiği gibi " birlik ve beraberlikle" bitiriyordu.

İbram'ın çoşkunluğuna, yoksulluğun ve fukaralığın birlik olunduğunda giderileceğine inanmış olan kahvedekiler de katıldılar.

Evvela Hakkı, sonra Yırtık Musa yerlerinden fırladılar. Bunları diğerleri izledi. Ve bir anda kahvedekilerin hepisi ayağa kalkıp bağırmağa başladılar

- Birlik olalım.
- Birlik olalım.
- Genç, ihtiyar, kadın, kız birlik olalım.
- Birlik olalım, beraberlik kuralım.
- Köylü, işçi, emekçi hepimiz birlik olalım.
- Güzel Vatanımızın Tam Bağımsızlığı ve çoluk çocuğumuzun istikballeri için birlik olalım.
- Okula, suya, yola, doktora ve hastahaneye kavuşabilmek için birlik olalım.
- Tarlalarda ölmemek, iş diye devlet devlet sürünmemek için birlik olalalım.

Bu birlik ve beraberlik sesleri içinden Dobraçi Hasan Ağanın sesi gür gür çıkıyordu :

- Birlik olalım da, İstiklal Savaşında tam olarak yapamadığım vazifemi bu kez hiç noksansız yapayım. Artık esas gavurun kim olduğunu biliyoruz. Birlik olalım. Harpte savaşanlar fukaralıktan öldü, harpten kaçanlar zengin oldu, birlik olalım.
- Vatan uğruna, insanlık ve kardeşlik uğruna birlik olalım.
- Gelmiş, geçmiş hükümetlerin bizim haklarımızı vermeyeceklerini ve bizi sömürücülerden korumayacaklarını apaçık gördük. Kendi haklarımızı kendimiz almamız için birlik olalım.
- Okuyalım, öğrenelim, birlik ve beraberlik kuralım...
- Birlik olalım.
- İşçi, Köylü birleşelim.
- Birlik olalım.
- Birlik olalım.
- Birlikte savaşalım.

SON

Doğan Güneş

PORTEKİZDE DEMOKRASİ KAZANDI

48 YILDIR FAŞİST REJİM ALTINDA YAŞAYAN PORTEKİZ HALKI, 25 NİSANDA ELDE ETTİĞİ DEMOKRATİK ORTAMI, GERİCİLERE KARŞI SAVUNDU.

Unutturmaya yelteniyorlar. Hatırlayalım. Asırlar öncesini değil sadece 6 ay öncesine kadar : Portekiz Avrupa'nın en eski faşist diktatörlüğüydü. Portekiz'de ekmek ve özgürlük isteme hakkı 48 yıldan beri yasaktı. Yerli ve yabancı parababalarının kanlı faşist Devleti, tek partisiyle, askeri ve siyasi polisiyle, ordusuyla, sömürü, ölüm, ve işkence hapis kusuyordu.
Portekiz halkına, Afrika'nın Gine - Bissau, Mozambik ve Angola Halklarının Portekiz sömürgeciliğine karşı yürüttüğü silahlı bağımsızlık savaşını Amerikan, Fransız ve NATO silahlarıyla susturmaya çabalıyordu.
Bu dolar, frank ve mark kokulu kanlı zulüm rejimi Portekiz halkına ve demokratik güçlerine rağmen süremezdi.

Sosyalist Parti lideri Soares ve Komünist Parti lideri Cunhal

25 Nisan 1974 sabahı karanlıkların içinden doğruldu, silahların aydınlık gölgesinde gün ışığına Portekiz halkı. Evet altı ay önce Portekiz ordusunun yurtsever subayları özgürlüğe, umuda demokrasi ve ekmeğe kilit vuran bu rejime DUR dedi.
Darbeyi yapan genç " Silahlı Kuvvetler Hareketi "ni Portekiz devrimci ve demokratik güçleri destekledi. Portekiz Komünist Partisi Genel Sekreteri Alvaro Cunhal (Künyal) darbeden bir iki gün sonra şöyle diyordu:"25 Nisan'daki muzaffer askeri hareket gökten düşmedi. Bu hareket, faşist rejmin iç buhranını, sömürge savaşının getirdiği iktisadi toplumsal ve siyasal sonuçlarını, Portekiz faşizm ve sömürgeciliğini bütün dünyaca tecrit ve takbih edilmesini, sömürge halklarının kurtuluş savaşlarının başarısını ve Portekiz halkının mücadelesinin güçlenmesini içine alan uzun bir sürecin sonucudur.....Faşist hükümet devrildi. Fakat Faşist Rejim bütünüyle yokedilmedi. Bir karşı devrimci darbe tehlikesi mevcuttur.

HALK DÜŞMANLARI

Zaman Künyal'ı haklı çıkaracaktı, Faşist ve gerici güçler perde arkasından çevirdikleri kirli düzenlerle özgür Portekiz'i yeniden karanlığa, aşırı sömürü ve zorbalığa sokmak istiyorlardı. Kirli emellerini gerçekleştirmek için 28 Eylül gününü seçmişlerdi.
28 Eylül Cumartesi günü, Lizbon ' da Cumhurbaşkanı Spinola'nın açık ve gizli desteğiyle bir yürüyüş yapacaklardı. Akıllarınca herşey hesaplanmıştı.
Ellerindeki sonsuz imkanlarla uçaklardan bildiriler attılar: yalanlar söylediler, " Lizbon'a yürüyüş " için yol masraflarını karşıladılar, kiralık kaatiller tuttular.....
Fakat......
Lizbon' a ulaşan bütün yollar tutulmuştu. Lizbon çevresi devrimci işçiler ve genç subaylar tarafından ablukaya alınmıştı. Lizbon halkı millet ve vatan düşmanı faşistlere karşı başkenti ve demokrasiyi korumaya kararlıydı.
Elde silah nöbet bekleyen işçiler tam 40.000 silah ele geçirdiler. İşte bu silahlarla işçi sınıfı, halk, yurtseverler kurşunlanacak ve faşizm geri getirilecekti.
Birleşen halk hiç bir zaman yenilmez....
Parababaları, Ameriken Casusluk Teşkilatı CIA, NATO' nun militaristleri, onların içteki beslemeleri kandırılmışlar grubu avuçlarını yaladılar. Kitlelerin baskısıyla yürüyüş yasaklandı. Anti - faşist güçler yürüdü Lizbon'da.
28 Eylül sabahı saat 8.40'da ilerici darbenin vurucu gücü genç "Silahlı Kuvvetler Hareketi" radyoda yayınladığı duyuruda "Yeni Demokratik toplum" için yürüyüşü garanti altına almak amacıyla sabahın erken saatlerinden itibaren yüzlerce faşistin yakalandığını bildiriyor ve halkı "gericiliğin her türlü oyununa karşı tetikte olmaya" çağırıyordu.
Devlet Bakanı ve Portekiz Komünist Pertisi Genel Sekreteri Künyal şöyle diyordu: "Karşı-devrimci gösteri, demokratik güçlerin ve silahlı kuvvetler hareketinin parlak bir zaferiyle sonuçlanmıştır. Bu başarı örgütlenen kitlelerin gücünün açık bir delilidir. Faşizm ve gericilik yenilmiş fakat ortadan kalkmamıştır.. Zaferi sağlamlaştıramazsak gericilik yakında yeniden hücuma geçecektir. " Bildiri halk hareketiyle silahlı kuvvetler hareketi nin ittifakının gerekliliğini belirterek son buluyordu.
Portekizde demokrasi sağlamlaşıyor, sosyalizm yaklaşıyor. Evet, 25 Nisan hareketini Türkiyeli bütün ilericiler alkışladı. Ama, bunların bir kısmı, herhalde şu soruyu kendi kendilerine sormadan edemediler: "Nasıl oldu da, 48 yıllık faşizmin en sağlam örgütlü dayanağı Silahlı Kuvvetler ilerici bir darbe yaptı?" Olaylara Babil kulesinden ve uzaklardan bakanların bu sorusuna en iyi cevap 25 Nisan şamandır.
28 Eylül karşı-devrim girişimini destekleyen Cumhurbaşkanı Spinola istifa etmek zorunda kaldı. Ona bağlı bir takım gerici bakanlarda hükümetten ayrıldılar.
Genç başbakan general Vasio Gonçalvez 29 Eylül akşamı yaptığı radyo-televizyon konuşmasında demokrasi savaşını birkez daha tanımladı: "Birlik, Portekiz'de demokrasinin güçlenmesi ve gelişmesinin ana şartıdır. Gericiliğe karşı halk güçleri ve silahlı Kuvvetler Hareketi tetikdedir. Kazanılan zaferi kutlamak için 6 Ekim Pazar günü halk tarlalara, bürolara ve fabrikalara giderek milletin ilerlemesini gerçekleştirmeye hazır olduğunu gösterecektir."
6 Ekim Pazar hiç bir zaman unutulmayacaktı.

HOLLANDADA İŞÇİLER TUTUKLANDI

Hollanda hükümeti yabancı işçiler aleyhine bir kanun çıkarmak istemektedir. Bu kanuna göre 3 sene çalışıp geri dönmek isteyen işçiler sadece 25.000 lira ödenecektir. Bu para işçilerin 3 yıl içinde kesilen vergi ve sigorta primlerinden bile azdır. Bu kanuna karşı Hollanda'da çalışan işçilerimiz Fas, İtalyan, İspanyol ve Portekiz işçileriyle beraber bir yürüyüş düzenlediler. İşçilerimizin elindeki "Biz göçmen değiliz ", " Yerli yabancı işçi ayırımı kalkmalı" gibi pankartlar dikkati çekmekteydi. İşçilerimizin demokratik çerçeve içindeki bu haklı gösterileri Kapitalistlerin hoşuna gitmemiş olacak ki hemen polisleri işçilerimizin üzerine yollamıştır. Bu yüzden işçilerimiz ve polis arasında yer yer çatışmalar çıkmış ve bu arada bazı işçilerimiz Hollanda polisi tarafından tutuklanmıştır.
Bütün bunlara rağmen birlikte örgütlü ve diğer ülke işçileriyle dayanışma içinde yürüteceğimiz mücadeleler hedeflerine ulaştıracak ve haklarımızı parababalarına yedirmiyeceğiz.

İNGİLTERE SEÇİMLERİ

İngiltere ' nin de bütün diğer kapitalist ülkeler gibi, içinde bulunduğu ekonomik kriz, siyasi krizlere neden olmaktadır. Bunu bu ülkenin bir sene içinde 2 seçim birden yapmak zorunda kalması da ispatlamaktadır. 1974 Şubatında yapılan seçimde hiçbir parti çoğunluğu sağlayamamış ve İşçi Partisi bir azınlık hükümeti kurmuştu. Bu seçimlere, o zaman iktidarda olan Muhafazakar Partiye karşı Maden işçilerinin başlattığı grev ve direniş sebep olmuştu.
Yeni seçime ise Wilson'un İşçi Partisi, iktidara geldiği takdirde bütün büyük sanayii kollarının devletleştirileceğini da açıklayarak girmiş ve 319 Milletvekili çıkartarak, 1 sandalye fazlasıyla olsa dahi çoğunluğu sağlamıştır. Fakat bütün diğer kapitalist ülkelerde olduğu gibi bu seçimlerde işçilere, halka kesin bir çözüm getirmeyecek ve krizler birbirini kovalayacaktır. Çünkü, İngiltere İşçi Partisi sözde bir İşçi Partisidir. Bir örnek : Almanya ' daki Sosyal Demokrat Parti ne kadar işçiden yana ise, İngiliz İşçi Partisi de o kadar işçiden yanadır. Tek çözüm İngiliz İşçi sınıfının kendi öz partisi içinde örgütlenip iktidarı elde etmesidir.

DGB 25 YAŞINDA

1949 yılının Ekim ayında kurulmuş olan Alman Sendikalar Birliği DGB bu günlerde yirmibeş yılını doldurmuş oluyor.
DGB içindeki sendikalar, DGB nin kuruluşundan bu yana, işçi sınıfının sosyal ve demokratik haklarına sahip çıkmaları yolunda zorlu mücadeleler verdiler, savaştan gerekli dersleri almayıp yine tekelci sermayenin güdümüne bırakılan iktisadi düzen içinde işçilerin çıkarlarını korumada inkarı mümkün olmayan başarılar elde ettiler. İşçi ücretlerinin artışı için, hastalık sırasında ücretin devamı için yeni "İşyeri Teşkilat Kanunu" için yapılan mücadeleler. Alman, işçi hareketinin tekelci

Haklarını almak için yabancı işçiler de DGB içinde örgütleniyor

kapitalizme karşı direnebilmekte olduğunun gerçek kanıtlarıdır.

Kapitalizm ve Sendikalar

hükümeti ve devleti kontrolu altında tutan tekelci kapitalizm ise işçi sınıfının haklarını elde etmesini önlemek için keskin baskı araçların - dan hiçbir zaman vazgeçmedi. Sendikaları da işçi sınıfının hakları uğrunda mücadele verdiği örgütler değil de kapitalist düzeni muhafazaya yarayan "düzenin ortakları" durumuna sokmak için çok uğraştı ve uğraşıyor. Parababalarının yönetimindeki basın organları, düzenin değişmemesini esas alan hukuki kurumlar, işçilerin sendikaları içinde verdikleri mücadeleyi etkisizleştirmek için hiç bir yola başvurmaktan kaçınmıyorlar. İşçileri bölmek, sendikaların güçlerini zayıflatmak için türlü oyunlara girişiyorlar.

DGB ve Yabancı İşçiler

DGB 1955 yılından bu yana Batı Almanya'da yabancı işçilerin sorunlarıyla ilgilenmeye başlamıştı. Sendikalarda büyük bir hızla örgütlenen yabancı işçilerin sayıları arttıkça bu sorunun önem kazanacağı, ortak çözüm yollarının aranacağı açık bir gerçekti. Nitekim DGB içindeki sendikalarda örgütlenen Türkiyeli işçilerin sayısı da yüzbinleri aşmış bulunmaktadır. İşçi sınıfının çıkarlarını koruma ya kararlı sendikalı arkadaşlarımız, aktif bir şekilde mücadeleye atılmaktadırlar.
Bilinen bir gerçektir ki sendikalar içinde yabancı işçiler bütün alanlarda aktif oldukları oranda yabancı işçi sorunlarının kazanacağı ağırlık da artacak. bu konuda DGB 'nin daha da güçlü ve yabancı üyelerinin de isteklerini bütünüyle karşılayabilecek girişimleri gerçekleştirebilecektir.

25. Yılında DGB

Tekelci kapitalizm ve parababalarına bağlı yayın organları sendikaları bütün güçleriyle gözden düşürmeye çalışırlar : sendikalar içinde birleşen yerli ve yabancı işçileri birbirine düşman etmeye uğraşırlar. 25. yılında DGB'de tekelci kapitalizmin türlü zayıflatma çabaları ile karşı karşıyadır. Örneğin DGB'nin çocuk parası konusunda yaptığı uyarı ve açıkladığı görüşlere karşılık Batı Alman hükümetinin yabancı ülkelere bu arada Türkiye'ye şantaj yaparak kabul ettirdiği yeni uygulamayı fırsat bilen Tercüman da gözü dönmüş bir şekilde suçu sendikalara atmaya kalkışmıştır!
Oysa bütün emekçiler gibi, işçilerimiz de haklarına ve çıkarlarına sahip çıkmak için verecekleri mücadele içinde sendikal çalışmanın en önemli bir yeri olduğunun bilincindediler. Ancak bu önemli görevi yerine getirdikleri takdirde DGB içinde saflaşan yerli ve yabancı arkadaşlarıyla omuz omuza mücadele vererek seslerini duyurmakta, ortak mücadeleyi hızlandırmaktadırlar.

O. Okkan

Yurtta işçi hareketleri

Baştarafı 3.sayfada

la kıyasıya dövülerek zorla dışarı çıkarıldı. Yüzlercesi hakaret ve tekme yağmuru altında karakola götürülüp tutuklandı. Ertesi gün 52 işçi işten atıldı. Direniş bunlara rağmen halen sürüyor. Fabrika tam çalışmaya bir türlü geçemiyor. Hergün yeni bir olay patlak veriyor. Nitekim geçtiğimiz günlerde işçilerden biri patronun satın aldığı faşist komando ve sarı sendika gangsterleri tarafından bıçaklandı.

İşçi sınıfının bilinçli mücadelesini polis baskısı ve komando terörü ile bastıracaklarını sananlar yanıldıklarını gördüler ve daha da görecekler.

HATAY: Hersene olduğu gibi bu sene de Doğu ve Güneydoğudan binlerce pamuk ırgadı geldi Çukurova'ya. Çoluk, çocuk, hasta analar babalar kurulan çadırlarda yatıp kalkarlar. Kızgın güneşin altında günde 12 saat bayramsız, tatilsiz, yulaf çorbası ve bulgur aşıyla, sendikasız, sigortasız çalışırlar. Asgari ücret kanunu geçmez Türkiyenin bu yöresinde. Ücret, ağalarca, beylerce saptanır. Bu senede öyle oldu. Kilo başına 1 Lira vereceğim diye işçi toplayan ağa 70 kuruş verince başladı pamuk ırgatlarının direnişi. Tarım-İş kanununun çıkmasını istiyorlar. Sendikalaşmaları, kenetlenip topluca direnmeleri oldukça zor olan pamuk ırgatları bundan böyle alınyazılarının ağalarca, beylerce çizilmesine göz yummayacaklar artık.

İSTANBUL: Gıslaved lastik fabrikasında çalışan 1000 işçi kendilerini patrona satan sarı Kauçuk-İş sendikasını protesto etmek üzere grev başladılar. İş yerinde toplu sözleşme hakkını binbir hile ve oyunla elinde bulunduran sarı sendika, işçilerin bu yiğit direnişini "kanunsuz" ilan ederek ihbarcılık yaptı. Grevi kırmak için patronlarla elele çalışıyor. DİSK'e bağlı Lastik İş sendikasının yürüttüğü direniş buna rağmen başarıyla sürüyor. Gıslaved işçileri tek bir yumruk halinde, istediklerini alıncaya kadar direnileceklerini söyleyerek grev davuluna uyup halay çekiyorlar şu anda.

Ayrıca Kocaeli Bölgesinde toplam 1500 işçi AEG, Çelik Halat ve Ferro - Döküm 'de grevde. Sümerbank Yıldız Seramik ve Porselen fabrikasında 350 işçi 25 gündür direniyor. Ömür Yoğurttaki grev 3 ayını doldurdu. Maden - İş'in Nisan ayında, başlattığı iki grevde hala sürüyor.

Çocuk Paralarını Niçin Kaybettik?

İşçi Kardeşler !

Yapılan anlaşmalarla, çoğumuzun memlekette bıraktığı yavrularına ödenen Çocuk Parası azaltıldı. Böylece en önemli haklarımızdan birini şimdilik kaybettik. Görüşmelere katılan Türkiye heyeti, "imzayı atmaya mecbur" olduklarını söyledi. Hükümetimizin, bu apaçık haklı olduğumuz konuda neden yapacak bir şeyi yoktu ? Neden eli kolu bağlı ve aciz durumdaydı haklarımızı korumakla görevli olanlar ?

Bu gün memleketimiz ekonomik, siyasi, kültürel, askeri vs. her yönden dışarıya bağımlıdır. Kapitalistlerle ortaklık kurmuş bir avuç parababası güzel ülkemizi talan etmekte yangın yerine çevirmektedir. Öyleki bir milyonu aşkın insanımız, yani bizler ekmeğimizi gurbet ellerde kazanmak zorunda kalmışızdır. Öyleki, bu gün kapılar açılsa 1 milyon kişi daha kendini dışarıya atmaya hazırdır.

Ya kangren haline gelmiş işsizlik ve pahallılık !..

Ya kızamıktan ölen bebeler!.

Haklarını arıyan işçilere tankarla saldırı !..

Ve daha niceleri.

Memleketi bu hale getirenler bu bir avuç yerli ve yabancı parababasımı savunacak bizim hakkımızı? Zaten bizlere haksızlıkları yapanda onlar değilmi ?

Ya 'çok güvendiğimiz" Ecevit hükümeti ne yapıyor? Güzel vatanımızı yangın yerine çevirenlerin bu bir avuç yerli, yabancı parababaları olduğunu bilmemesine imkan varmı? Ama hükümetin en baştaki gayelerinden biri Ortak Pazara girmek. Ortak Pazara tam girince bütün gümrük duvarları kalkacak. Yani yabancı parababaları Türkeye pazarında istedikleri gibi at oynatabilecekler. Milyarları dışarıya çıkaracaklar ve kimsede bir şey diyemeyecek. Ve işte ortak pazarın ağababası Alman kapitalistlerinin bize yaptığı muamelede böyle !... Şimdi bir hükümet düşünün hem Alman kapitalistlerine yaranmaya çalışacak, hem de işçilerin hakkını koruyacak. İmkanı olurmu böyle bir şeyin? Nitekim olmadı işte. Vebizim çocuk paralarımız da gitti.

İşçi Kardeşler !

Bu olayda, herkesi bir defa daha sınadık. Kim bizden yana, kim değil bir defa daha gördük. Ama mücadelemiz asıl bundan sonra başlıyor, Bu anlaşma bize "işin başa düştüğünü" bir defa daha gösterdi. Hem çocuk paralarımız için, hem diğen bütün haklarımız için, hem sömürüden kurtulmak için. Karşımızdakiler, yerli ve yabancı bir avuç parababası ve onların hükümetleri. Dostlarımız, tüm yerli ve yabancı işçiler ve onların örgüt Bugün bu soruya çeşitli cevaplar verilebilir. Ama biz en temeldeki cevabı bulalım.

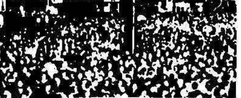
Kardeşler ! Bizleri yaban ellere gönderen sebep ne ise bugün çocuk paralarımızın kesilmesi karşısında hükümeti aciz bırakan sebepte odur. leridir. Mücadelede başarı, dostlarla elele ve teşkilatlı olmaktan geçer.

İŞSİZLİK ARTACAK

Baştarafı 1. sayfada

kısa çalışma uygulandığı açıklanmıştır.

İşsizlik, işten çıkartmalar sürekli artıyor. Bu arada işverenler bu ekonomik krizi bahane edip, işçilere baskıyı arttırıyorlar. Önümüz toplu sözleşme dönemidir. Kapitalistler, ekonomik durumun bozuk olduğunu ileri sürerek, sendikaların ücret zammı taleplerini düşürmeyi planlıyorlar. Bu durumda işçilerin, yerli olsun, yabancı olsun bir lik halinde, sendikalar içinde hareket etmesi gerektiği açıktır. Yoksa kapitalistler krizden kendileri sorumlu oldukları halde, yükünü işçilerin sırtına yükleyecekler.

NİZAM ABİ

Uydurmasyon Dostluk

Taa küçüklüğümüzde dedelerimizden ve babalarımızdan dinlediğimiz, ilkokul sıralarındayken öğretmenlerimizden duyduğumuz ve sonra bazı kemiksiz kalemlerin çeşitli kitaplarından okuduğumuz şu "Türk-Alman Dostluğunu" hiç göreniniz varmı?

Bu soruyu tabiki işçi kardeşlerime soruyorum. (Otura otura popoları yassılaşmış masa beylerine, cepleri parayla, beyinleri "Kara"yla dolu olan çıkarcılara soracak değilim ya.)

Evet arkadaşlar. Siyasi palavracılarımızın ve yuvarlak kafalı, sivri zekalı (sözüm ona) diplomatlarımızın söyleye söyleye bitiremedikleri şu büyük "Türk-Alman Dostluğuna" hiç bir yerde rastladınızmı?

Eminim ki hepinizin vereceği cevap "hayır"dır. Peki bu meret eğer ismi var cismi yok, davul tozu, minare gölgesi gibi birşey değilse, bunu buradaki yaşantılarımızın içinde görmemiz lazımdı herhalde. Göremediğimize göre nerde bu dostluk?

Acaba diyorum, ev olarak barındığımız şu eski kömürlüklerin içinde mi? Yoksa içlerinde çoluk çocuk yatıp kalktığımız şu virane barakalarda, duvarlarından sular sızan bu rutubet yuvası bodrumlarda mı? İkametgahlarımızın içinde değil de ev sahiplerinin bizlerden aldıkları yüksek kira ücretlerinin içinde mi dersiniz?

Öyle ya canım. Varolan şey yok olurmu? Mademki var nerde bu dostluk? Alman hududunda kurşunlanan Türk işçileri nin kanlarında mı? Türk turist işçilerinin üstlerine kapanan demir kapıların kilitlerinde mi?

Nerde bu dostluk?

Bilhassa Türk işçilerini en ağır çalıştıran patronların ve patron köpeklerinin merhametlerinde mi? Yoksa yabancı işçileri ezmek, sömürmek ve haklarını gaspetmek için Alman hükümetinin çıkardığı kanunların maddelerinde mi?

Evet, nerde bu dostluk?

Eline ufak fırsatlar geçtikçe yabancı işçilere hücum eden Alman basınının tutumu nda mı? Bizleri azarlayan ve ikide birde gidin diyerek kovan ve bizlere insanlık dışı muamele eden bu gaddar ve nankör Alman patronlarının soğuk suratlarında mı?

Yoksa?.. Evet yoksa?

Yoksa yakında kesilecek olan çocuk paralarımız içinde mi bu dostluk?

Çocuk Parası

Baştarafı 1. sayfada

Sonunda heyet "sizler için eli mizden geleni yaptık, Ama ne yapalım ki ancak bunları ala bildik". diyebilmek için uzattı görüşmeleri.

Esas mücadele ise bundan sonra başlayacaktır. Alman hükümeti haklarımızı elimizden almış, kendi hükümetimiz ise bu na seyirci kalmıştır. Hakkımızı aramak ve almak da bize düşmektedir.

ÖNÜMÜZDEKİ HEDEFLER

1. Uğradığımız haksızlıkları Alman kamuoyuna duyurmak üzere daha yoğun olarak eylem lere girişmeli ve diğer milletlerden işçiler ile birlikta davranmalıyız.

2. Ocak 1975'e kadar sürdürülecek yoğun kampanyadan sonra Türkiye'deki çocukların dan dolayı paraları kesilen arkadaşlar mahkemeler yoluyla mücadeleye başlayacaktır.

SOMUT GÖREVLERİMİZ :

1. Çevremizdeki derneklerin, grup veya kişilerin düzenlediği işçi toplantılarına daha çok sayıda arkadaşlarımızı ile birlikte katılalım.

2. Çocuk paraları konusunda bildiklerimizi iş ve Heim arkadaşlarımıza anlatarak çoğalmamızı sağlayalım.

3. Yürüyüş, miting ve gösterilere katılalım. Bunlar yasak değildir.

Çocuk paralarına yapılan saldırılar ne ilk ne de sondur. Alman kapitalistleri ağırlaşan ekonomik krizin yükünü biz yabancı işçilere çektirmek istiyorlar. Bizler sesimizi çıkarmadıkça yeni haksızlıklarda gelecektir.

Her türlü eşitsizliğe karşı bütün ülkelerden işçi arkadaşlarımızla birlikte davranalım ve haklarımızı alalım. Hedefimiz Ocak 1975'te yürürlüğe girecek olan kanunun iptalidir.

Portekiz

Baştarafı 5. sayfada

6 Ekim sabahı, pazar günlerinin alışılmış sessizliği yırtılıyor ve emekçiler memurlar demokrasi, özgürlük ve toplumsal kalkınma için hiç bir karşılık beklemeden çalışmaya koşuyordu. Anarşi, buhran var yaygarasını koparanlara karşı bilinçli Portekiz halkının en iyi cevabıydı bu.

Bir 25 Nisan sabahı faşizmi deviren Portekiz yurtsever ve devrimci güçleri, Mart 1975 'de seçimleri kazanacak sosyalizme doğru yürümesini bileceklerdir.

İşçi Gazetesi 15 günde bir çıkar. Unkostenbeitrag: 75 Pf
Druck: Eigendruck im Selbstverlage
Zeitung der Föderation demokratischer Vereine der Arbeiter aus der Türkei in Europa e. V.
Yazişma Adresi (Redaktion): 43 Essen-West · Hüttmannstraße 1 · Postfach 512 BRD
ABONESI: 6 Aylik 10,- DM · 1 Yillik 20,- DM · Postscheckkonto: Konto-Nr. 3989-439 Essen